

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **M. K.**, bývajúceho v L., zastúpeného Doc. A. Š., so sídlom v B., proti odporkyni **A. K.**, zastúpenej JUDr. Š. B., advokátom v T., **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 10 C 4/2012, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 18. októbra 2012 sp. zn. 10 NcC 13/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením z 18. októbra 2012 sp. zn. 10 NcC 13/2012 nevyhovел návrhu odporkyne na prikázanie veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10 C 4/2012 Okresnému súdu Trnava. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade dôvody uvedené v návrhu odporkyne nevykazujú charakter takej výnimočnosti ako predpokladá ustanovenie § 12 ods. 2 O.s.p., kedy možno vec prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má vec prikázať (v danom prípade je spoločne nadriadeným súdom Krajský súd v Trnave). Odporkyňa odôvodnila vhodnosť delegácie veci obtiažnosťou dopravy na príslušný súd, starostlivosťou o maloleté deti, časovou náročnosťou. Bydlisko navrhovateľa ako aj nehnuteľnosť, ktorá

sa má v konaní majetkovo vyporiadať sú v obvode Okresného súdu Piešťany. Navrhovateľ s návrhom na delegáciu veci nesúhlasil, pretože odporkyňa býva v spoločnej domácnosti so svojím priateľom a 20 ročnou dcérou, ktorí jej môžu maloleté deti povarovať.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala odporkyňa dovolanie. Žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu. Vyslovila presvedčenie, že z hľadiska komplexného posúdenia predmetu konania a pomerov účastníkov na obidvoch procesných stranách má na to objektívny dôvod, a to starostlivosť o maloleté dieťa. Poukázala na to, že jej prípad je výnimočný.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že nie je dôvod vyhovieť odporkyňi, ktorá sa iba snaží predlžovať konanie. Považuje rozhodnutie krajského súdu za správne a navrhuje ho potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie (i rozhodnutie) určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Ustanovenie § 103 O.s.p. ukladá súdu povinnosť kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak v konaní vyjde najavo taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia **odvolacieho súdu**, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že dovoláním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda len rozhodnutia, ktoré sú výsledkom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu. Občianske súdne konanie je dvojinštančné. Riadny opravný prostriedok môže byť uplatnený len u jediného súdu vyššieho stupňa. Funkčná príslušnosť súdov v druhom stupni súdneho konania je upravená tak, že o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov rozhodujú krajské sudy (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (v konaniach uvedených v § 9 ods. 2 O.s.p.) rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Iné rozhodnutia krajských súdov alebo najvyššieho súdu nie sú preto spôsobilými predmetmi dovolania.

Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom v inštančnom postupe. Funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky určuje len na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.), ďalej na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.), na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho (§ 10a ods. 2 O.s.p.), na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov (§ 10a ods. 3 O.s.p.) a napokon na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 4 O.s.p.).

O žiadny z vyššie uvedených prípadov v predmetnej veci nejde. Dovolanie (resp. opravný prostriedok) odporkyne smeruje proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Trnave rozhodol o nevyhovení návrhu odporkyne na prikázanie veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10 C 4/2012 Okresnému súdu Trnava. Krajský súd tu teda nerozhodol ako súd, ktorého rozhodnutie by bolo spôsobilé tvoriť predmet ďalšieho dovolacieho konania, ani odvolacieho konania v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

So zreteľom na uvedené treba vyvodit', že na prejednanie dovolania podaného odporkyňou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky chýba funkčná príslušnosť. Chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, pre ktorú bolo treba dovolacie konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keď konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júla 2013

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová